

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Ürmös Ferenc ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr.Bárdos & dr.Erdélyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bárdos László ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen kártérítés iránti perében a Zala Megyei Bíróság 2008.január 14. napján meghozott 15.P.20.715/2006/59. számú ítélete ellen a felperes részéről 60. és 62. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasítva kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára 140.489,- forint állam által előlegezett költséget, az alperesnek 5.500.000,- forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes 1995. augusztus 24-én kelt levelében terjesztett elő kérelmet a **helység 1-i** Bányakapitányságnál bányatelek megállapítása iránt a **helység 2** ...hrsz-ú ingatlan vonatkozásában. E kérelméhez mellékelte a tulajdoni lapot, miszerint ezen ingatlan kizárólagos tulajdonosa.

A **helység 1-i** Bányakapitányság által 1995.október 16-án megtartott helyszíni szemlén merült fel, hogy a bányatelek megállapítás "**A**" ingatlanát, a szomszédos ... hrsz-ú ingatlant is érintette.

Az 1995.október 16-án felvett jegyzőkönyv tartalmazta, hogy ha a **helység 2**hrsz-ú területet is érinti a bányatelek megállapítás, e terület tulajdoni lapját csatolni kell. Az alperes ennek eleget tett, ugyanis a **helység 1-i** Bányakapitányság által megküldött **Helység 2** IV-mészköbánya-telek 1549-14/1995/96. számú ügyiratban megtalálható a **helység 2** hrsz-ú ingatlan tulajdoni lapja, amely a **Helység 3** Körzeti Földhivatalnál 1995.október 30-án került megrendelésre. E tulajdoni lap a **helység 2**hrsz-ú ingatlan használójaként az ... Mezőgazdasági Szövetkezetet tünteti fel, ugyanakkor elintézetlen széljegyként tartalmazza a kárpótlási jegyzőkönyvek átvezetése, az ingatlan megosztás átvezetése, "A" tulajdonjogának bejegyzése és védettség bejegyzése iránti eljárásokat.

Az alperes tehát nem tévesztette meg a **helység 1-i** Bányakapitányságot azzal kapcsolatosan, hogy a **helység 2**hrsz-ú ingatlan megosztás alatt áll. A megosztással kapcsolatos eljárás folyamatban léte a tulajdoni lapból megállapítható volt.

Emellett az alperes az 1995. augusztus 24-én kelt bányatelek megállapítás iránti kérelme mellékleteként csatolta a megosztási vázrajzot és a készletszámítási jelentést, melynek részét képezte a kataszteri térképvázlat, amelyek alapján egyértelmű volt, hogy a bányatelek a **helység 2** hrsz-ú ingatlant is érinti, amely megosztás alatt áll.

A **helység 2**hrsz-ú ingatlan megosztása a **Helység 3** Körzeti Földhivatal 1996.február 29-én kelt összefoglaló határozatával történt meg. E naptól szűnt meg a **helység 2**hrsz-ú ingatlan és került új tulajdoni lap megnyitásra a **helység 2**hrsz-ú ingatlan vonatkozásában, melynek kizárólagos tulajdonosa az ... Mgtsz. volt és új tulajdoni lap megnyitására a **helység 2**hrsz-ú ingatlan vonatkozásában, melynek kizárólagos tulajdonosaként "B" került feltüntetésre az ingatlan-nyilvántartásban.

A **helység 1-i** Bányakapitányság azonban a **helység 2**hrsz-ú ingatlan megosztását megelőzően, 1996.február 16-án határozatot hozott az alperes kérelmére a bányatelek megállapítása tárgyában, a bányatelek jogosultjaként az alperest, földrajzi helyeként a **helység 2**hrsz-ú és a **helység 2**hrsz-ú ingatlant megjelölve, a határvonal töréspontjainak koordinátái között. A **helység 1-i** Bányakapitányság ezen határozata a **helység 2**hrsz-ot nem tartalmazhatta, mivel ekkor még az ingatlan-nyilvántartásban a **helység 2**hrsz-ú ingatlan nem volt.

Megjegyezte a megyei bíróság, hogy az 1996.január 2-án megkötött adásvételi szerződéssel a felperes és "C" sem a **helység 2**hrsz-ú ingatlant vásárolták meg "A"-tól, hanem a **helység 2** ...A. hrsz-ú ingatlanból az adásvételi szerződés elengedhetetlen részét képező térképvázlaton vastag vonallal behatárolt területrészt.

Tényként rögzítette a megyei bíróság, hogy a **helység 1-i** Bányakapitányság bányatelek megállapítása tárgyú 1996.február 16-án kelt, 1549-14/1995/96. számú határozata 1996.március 5-én emelkedett jogerőre, amikor már az ingatlan-nyilvántartásban nem volt **helység 2**hrsz-ú ingatlan, ugyanis megosztás folytán az az 1996.február 29-én meghozott összefoglaló határozat alapján megszűnt.

A bányakapitányság határozatával tehát jogilag a **helység 2**hrsz-ú ingatlanra történt a bányatelek alapítás, miután pedig ezen ingatlan az 1996.február 29-i összefoglaló határozat értelmében megszűnt, a bíróság álláspontja szerint a **helység 1-i** Bányakapitányság határozatában megjelölt határvonal töréspontjainak koordinátái szerinti „jogutód” ingatlanra, vagyis a **helység 2**hrsz-ú ingatlanra terjedt ki a bányatelek alakítás.

A **helység 1-i** Bányakapitányság bányatelek megállapítása tárgyú határozatának 1996.február 16-i meghozatala és 1996.március 5-i jogerőre emelkedése között meghozott 1996.február 29-i földhivatali összefoglaló határozattal végrehajtott ingatlan megosztás - amely az 1996. március 5-i kézbesítését követő 30 nap elteltével emelkedett jogerőre - a magyarázata annak, hogy a bányakapitánysági határozatban megjelölt helyrajzi szám - **helység 2**hrsz. - eltért az 1996.február 29.napjával végrehajtott ingatlan megosztás után kialakított helyrajzi számoktól (**helység 2** és hrsz-ok).

Mivel pedig a **helység 1-i** Bányakapitányság bányatelek megállapítására vonatkozó határozata meghozatalakor az ingatlan-nyilvántartásban még csak a **helység 2**hrsz-ú ingatlan szerepelt, ugyanakkor a határozat 1996. március 5-i jogerőre emelkedésekor a **helység 2**hrsz-ú ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban már nem szerepel - ugyanis ebből alakították ki megosztás folytán a **helység 2** és a **helység 2**hrsz-ú ingatlanokat - a bányakapitánysági határozatnak a bányatelek határvonalának EOVS rendszer szerinti koordinátái meghatározása és a mellékletét képező bányászati térkép alapján a bányatelek megállapítása a „jogutód” **helység 2**hrsz-ú ingatlanra terjed ki. Ebből fakadóan 1996. március 5. napjától a **Helység 2** IV.(Kövesdomb dűlő) - mészkő nevű bányatelep jogosultja az alperes lett, mely alapján érvényes bányászati jogosultságot szerzett a **helység 2**hrsz-ú ingatlanra

is, vagyis 1996.március 5-től jogszerűen folytathatott bányászati tevékenységet a bányatelek határain belül.

A megyei bíróság jogellenes alperesi magatartást amiatt sem állapíthatott meg, hogy a megosztás megtörténtét nem jelentette be a **helység 1-i** Bányakapitányságnak az alperes, mivel a megosztásról nem szerzett tudomást, ugyanis a **Helység 3** Körzeti Földhivatal az 1996. február 29-i összefoglaló határozatát az alperesnek nem kézbesítette és később is csupán a **helység 1-i** Bányakapitányságtól érdeklődött az 1997. szeptember 10-i levelében aziránt „melyik helyrajzi számokra kéri a bányatelek bejegyzését” a **helység 2**hrsz-ú ingatlan megosztása miatt.

Nem tulajdonított annak különösebb jelentőséget a megyei bíróság az adott esetben, hogy a bányatelek tényének ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére a földhivatalhoz 1996.március 7-én benyújtott kérelem ellenére 1997. november 11-én meghozott egyszerűsített határozattal került sor mind a **helység 2**hrsz-ú, mind a ...-hrsz-ú ingatlan vonatkozásában, mivel a bejegyzésnek a foganatosításkor hatályos 1972.évi 31. tvr. 6.§.(2) bekezdése szerint nem volt konstitutív hatálya, a bányatelek a **helység 1-i** Bányakapitányság határozatának 1996. március 5-i jogerőre emelkedésével létrejött.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy a felperes a birtokba lépése okán 1996.január 2-től tulajdonosi jogokat gyakorló birtokosnak minősül a ...hrsz-ú ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányada tekintetében, vagyis ezen időponttól kezdve kártérítési igénnyel felléphetett.

Az előzőekben kifejtettek szerint azonban tisztázódott, hogy az alperes a **helység 1-i** Bányakapitányság bányatelek megállapítási tárgyú, 1996. február 16-án kelt határozatának 1996. március 5-i jogerőre emelkedésétől kezdődően a bányatelek jogosultjaként jogszerűen folytathatott bányatevékenységet a **helység 2**hrsz-ú ingatlant is érintő bányatelken, ezért 1996.március 5.napjától kezdődően magatartása jogellenesnek nem tekinthető, vagyis kártérítési felelősséget a Ptk.339.§.(1) bekezdése értelmében nem alapoz meg.

A felperes 1996.január 2-i birtokba lépése és a **helység 1-i** Bányakapitányság bányatelek megállapítása tárgyú határozatának 1996. március 5-i jogerőre emelkedése közti időben végzett bányászattal okozott kárért való felelősség kapcsán pedig a megyei bíróság utalt arra, hogy az alperes korábban már kutatási engedélyt kapott erre a területre, ami a Bt.22.§.(3) bekezdése szerint a bányavállalkozónak kizárólagos jogot ad az ásványi nyersanyag kutatására

és eredményes kutatás alapján a bányatelek megállapítására. Ebből fakadóan a felperes erre a területre bányászati jogot az 1996. január 2-i birtokba lépésekor az ingatlana 1/2-ed tulajdoni hányadára nem szerezhette volna.

E mellett pedig a felperes nem bizonyította, hogy a birtokba lépése és a határozat jogerőre emelkedése közötti téli időszakban - illetve azt követően bármikor - az alperes bányászati tevékenységet folytatott volna az ingatlanon.

A felperes ellentmondó nyilatkozatokat tett a per során az alperes bányászati tevékenységével kapcsolatosan. Kezdetben azt állította, hogy az 1996. január 2-i birtokba lépését megelőzően és azt követően is végzett bányászati tevékenységet az alperes az általa megvásárolt ingatlan bányatelki részén, később - a 20/F/1.sorszámú beadványában - azt állította, hogy a megvásárolt ingatlan birtokbavételekor abba belebányászás nem történt, az 1997.évi bejegyzést követően kezdődhetett el a belebányászás. Ezen állításait azonban a felperes bizonyítani nem tudta.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy a perben kirendelt szakértők megállapították, hogy a felperes tulajdonszerzését követően robbantásos jövesztés miatt és időjárási változások következtében 907,2 köbméter mészkő lefolyt a felperes **helység 2** hrsz-ú területéről az alperes hrsz-ú területére. Ezt igazolta **"E"** tanúvallomása is, aki 1999-ben jelezte a robbantásos jövesztés miatt a „több száz négyzetméter nagyságú leszakadás megtörténtét”, ami érintette az ásványkincset is „pár száz köbméter mennyiségben”. **"D"** igazságügyi földmérő szakértő és **"F"** eseti földmérő szakértő szóbeli meghallgatásukkor egyezően adták elő, hogy ezzel kapcsolatosan a szakvéleményeikben tapasztalt különbség (eltérés) abból fakadt, hogy Leimeszter József területre, **"F"** térfogatra számította ki a robbantásos jövesztés során a közös határvonal mellett lefolyt kőmennyiséget.

Kiemelte azonban a megyei bíróság, hogy ennek a ténynek a felperesi kárigény szempontjából jelentősége nincs, mivel 1996. március 5-től kezdődően az alperes jogszerűen folytathatott a bányatelken bányászati tevékenységet, míg a felperes a területen bányászati tevékenységet jogszerűen nem folytathatott volna, ugyanis az alperes szerzett a telekre kizárólagos bányászati jogosultságot. Az adott esetben tehát a felperest ért kár sem bizonyított.

A felperesi keresetet ilyen módon a megyei bíróság egyrészt az alperesi jogellenes magatartás, másrészt a felperest ért kár bizonyítottsága hiányában elutasította.

Elutasította a felperes új igazságügyi bányászati szakértő kirendelésére vonatkozó kérelmét is, mivel 1996. március 5. napjától kezdődően a jogerős bányakapitánysági határozat alapján az alperes jogosult volt bányászati tevékenység folytatására, s amely szempontból a felperes új igazságügyi bányászati szakértő kirendelését kérte, azok a jogvita érdemi eldöntése szempontjából relevanciával nem bírnak. Az alperes részére az alperesi jogi képvisellel kapcsolatban felmerült perköltség összege megállapításánál a megyei bíróság a 95.000.000,- forintos perértéket, a két alkalommal megismételt elsőfokú eljárások során kifejtett ügyvédi tevékenységet, az ítéltáblai eljárás során megállapított másodfokú perköltséget és a két felülvizsgálati eljárás során megállapított felülvizsgálati eljárási költséget vette figyelembe.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak megváltoztatása, keresetének történő helyt adás iránt.

Jórészt megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy az alperes a kérdéses ingatlannal határos területen mindenféle legalizált engedély nélkül folytatott bányászatot, amelyet a **helység 1-i** Bányakapitányság mint hivatalos szerv felhívására 1995-ben benyújtott bányatelek fektetési kérelmével kívánt legalizálni. A bányatelek fektetési kérelem az alperes által akkor művelt és saját területként kezelt ...hrsz-ú ingatlanra vonatkozott. A szükséges kiegészítő iratokkal felszerelve benyújtott kérelemből csak később derült ki, hogy az hiányos. Az érintettek bevonásával - beleértve a **Helység 3** Földhivatalt is - az 1995. október 16-án tartott helyszíni tárgyaláson derült ki, hogy az alperesi kérelmező idegen területre is ki kívánja terjeszteni a kérelmét. Ez az idegen terület valójában **"A"** tulajdonát képező terület volt, amelyre nézve alperesnek külön tulajdoni lapot kellett volna becsatolnia. Az elsőfokú ítélet szerint ezt a hiányosságot az alperesi kérelmező teljesítette, bár a per adataiból a felperes álláspontja szerint az derül ki, hogy ekkor már a megosztási vázrajzot az alperes is ismerte.

Kevert fogalom a jelen tényállásban a hrsz. megjelölés, hiszen annak tényleges felperesi jogelődöt illető hányada megjelölése következetesen 0105/I/A. volt. Ezzel a területrésszel határos az alpereshrsz-ú területe, ahol korábban is folytatott bányászati tevékenységet.

A fenti terület tényleges megosztására már 1994. során vázrajz készült, amely azonban a kárpótlási területek kiosztásának következménye és nem "A" kérelme volt. "A" ekként nem írhatta alá 1994. október 13-án azt az írásbeli nyilatkozatot, amiben hozzájárul, hogy a területén az akkor még "G" Rt. mésző-kutatásokat végezzen. Ugyancsak nem kérhette azt sem a földhivataltól 1995.január 27-i dátummal, hogy a 0105.hrsz-ú ingatlant osszák meg a vázrajz szerint. Ezt azon egyszerű oknál fogva nem tehetette, hogy az ingatlan előző tulajdonosával, "B"ral 1995.március 13-án kötött adásvételi szerződést, melyet a földhivatalhoz 1995. március 21-én nyújtottak be. "A" mint jogelőd részt vett az 1995.október 16-i helyszíni tárgyaláson, azonban ott helyszíni bejárás nem történt,

"A" csupán a jelenléti ívet írta alá, és egy stencilezett, de csak részben kitöltött nyilatkozatot azon szándékára nézve, hogy az ingatlanából majd egy darabot elidegenít az alperesnek. Ez az irat szándéknyilatkozat címet viselte. A helyszínen felvett jegyzőkönyv tartalmazta azt a körülményt, hogy az alperesi kérelmező bányatelek fektetési kérelmét a szomszéd területre is ki akarja terjeszteni és ezt a területethrsz-mal jelölték meg.

Ezen területet illetően a később becsatolt tulajdoni lapon elintézetlen széljegyként szerepelt a kárpótlási jegyzőkönyvek átvezetése, azaz tulajdonjogok bejegyzése, az ingatlan megosztás átvezetése és "A" tulajdonjoga bejegyzése is. "A" részéről védettség bejegyzése iránti kérelem nem szerepelt. Tudomása volt a bíróságnak, hogy a területek megosztása megtörtént, birtokában volt a bíróság "E" tanúvallomásának is, mely szerint jogszabályi kötelezettsége volt az alperesnek arra, hogy a helyrajzi számok változását kellő időben bejelentse, ezt azonban nem tette meg. A területek kapcsán ez korábban ismert volt alperes előtt is.

A földhivatal 1997.szeptember 10-i keltezésű levelével kapcsolatban, amit a **helység 1-i** Bányakapitánysághoz intézett, kiemelte, hogy a bányakapitányság válasza az volt, miszerint „az akkori földnyilvántartásban szereplő helyrajzi számú ingatlanokra kéri a bejegyzést”, ehhez képest tehát a felperesi ingatlanra csak ezt követően került sor bányatelek bejegyzésére, ez a határozat pedig 1997.november 11-én született.

Utalt arra, hogy leírja a bíróság azt a Simai-féle következtetést is, hogy a felperes területén lévő belebányászás feltehetően az alperesi területen végzett robbantásos jövesztés eredménye, mely okából a ...-es területből 907,3 köbméter mésző lefolyt. Egyben a szakértő megjelöli a robbantás

fúrólyuk-sorának helyzetét is, ami szerint az ingatlanok határvonalától 4-5 méterre lehetett.

A megyei bíróság ezt követően a felperes keresetét elutasította, vitatva annak tényét, hogy az alperesi kárkötelem a felróható magatartásra alapozva ne lenne megállapítható és így nem is lenne tény, hogy a ...-es ingatlanból az alapszakvélemény szerint ("D") hiányzik 37.068 köbméter mészkő. Ezzel szemben állapította meg a bíróság, hogy az alperes részéről nem történt megtévesztő magatartás azzal, hogy az ingatlan-megosztás során az új helyrajzi számokat nem jelentette be, mivel a bányászati engedély alapján alperes eleve jogot kapott arra, hogy kitermeljen mészkövet. Mellőzte annak értelmezését, hogy a jogellenes károkozás nem feltételezi okszerűen a megtévesztő magatartást, illetve a szándékos mulasztást.

Jelen esetben nem bányakárról van szó, hanem részben azokról a történetekről, amelyek a felperes tudtán kívül, de a tulajdonszerzést követően közel két évvel bejegyzett bányatelek fektetéséhez kapcsolódnak, továbbá arról a körülményről, hogy a Legfelsőbb Bíróság határozatának megfelelően megállapítható-e az a körülmény, hogy a felperes területén az alperes bányászott vagy sem, és jogosult volt erre a tevékenységre, avagy sem, továbbá van-e a felperes területére kiterjedő jogerős bányakapitánysági határozata az alperesnek.

A mai napig nincs olyan jogerős bányakapitánysági határozat, ami tartalmazná a felperesi ingatlan helyrajzi számát.

A kérelmezőnek jelezni kellett volna a bányakapitányság felé a telekmegosztás folyamatban létét, annál is inkább mivel a kérelmező a bányatelek fektetési kérelmét 1995. augusztusában nyújtotta be, és már akkor tudott a telekmegosztás folyamatáról. Az ilyen jellegű iratanyagokat, dokumentumokat pedig a kérelmezőnek be kell csatolni. Tekintettel arra, hogy alperesi oldalról a "A" féle szándéknyilatkozat szerint tudott volt az idegen területre történő kiterjesztés szándéka, így alperes részéről nem menthető mulasztás ennek a nyilvánvaló elhallgatása a bányakapitányság vonatkozásában. Az a körülmény pedig, hogy a bányakapitánysági határozat mellékletében töréspontokat is meghatároztak, valójában nem mentette fel alperest ezen kötelezettségei alól.

Álláspontja szerint az a tény, hogy a bíróság utal a felperes 1996.január 2-i birtokba lépése és a kapitánysági határozat 1996. március 5-i jogerőre emelkedése közötti időre, nem vonatkoztatható a korábbi kutatási engedély alapján történő bármiféle bányászati tevékenység megkezdésére. Az a

következtetés pedig, hogy a korábbi kutatási engedély miatt a ...hrsz-ra a felperes kutatási engedélyt nem szerezhette volna, nem felel meg a valóságnak, hiszen a felperes kutatási engedély iránti kérelme a peres eljárás alatt is a **helység 1-i** Bányakapitányságnál meg volt.

Nem fogadható el azon bírói álláspont sem, hogy egyrészt a felperes nem bizonyította az alperes bányászati tevékenységét, másrészt pedig hogy nem nyilatkozott az 1996. január 2. és 1996. március 5. közti időszakra. Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy a felperes a per során bármikor ellentétesen nyilatkozott volna az alperesnek a saját területben történő belebányászására vonatkozóan. A felperes mindvégig és következetesen azt állította és bizonyította, hogy a tulajdonát képező ...hrsz-ú ingatlanba az alperes a tulajdonszerzést követően bányászott bele. Nyilatkozata során többszörösen és hangsúlyozottan kitért arra, hogy az adásvételi szerződés aláírásakor a területet bejárta, azon bányászati tevékenység akkor nem volt és a tanúk is azt állították, hogy a szerződéskötést követően jártak a helyszínen és ott ugyancsak nem volt bányászati tevékenység.

Az a körülmény, mely szerint a szakértők a tulajdonszerzést követő robbantásos eljárás folytatására egybehangzóan nyilatkoztak, egyáltalán nem zárja ki "D" szakértő eredeti véleményének valóságát. A bíróság erre a robbantásos jövesztésre tett egyforma nyilatkozatukat tekintette az ellentmondás feloldásának, bár valójában az a körülmény, hogy az egyik szakértő 37000, a másik szakértő 33000 köbmétert jelzett, nem tekinthető alapvető ellentmondásnak.

Tekintettel arra, hogy a bizonyítási anyag a felperesi álláspont szerint igazolja a felperesi területbe történő jogszerűtlen belebányászás tényét, igazolja azt, hogy az eljáró bíróság eleget tett ugyan a Legfelsőbb Bíróság iránymutatásának, azonban a rendelkezésre álló adatokból téves ténybeli következtetést levonva, mellőzve a bányakapitánysági határozat és a telekalakítási határozat meghozatalának időbeni közelségéből származó jogi konzekvenciák értékelését, ismételten olyan döntést hozott, ami a korrekt alapszakértői vélemény mellett már az ügy alapeljárárásában is szinte elképzelhetetlen volt. A Legfelsőbb Bíróság iránymutatásának megfelelően a földhivatali anyagból bebizonyosodott a földhivatali dolgozók szinte teljes körű meghallgatásával az, hogy a felperesi tulajdonszerzés idején alperesnek bányászati joga nem volt, az csaknem két évvel később került bejegyzésre, olyan határozat alapján, ami nem tartalmazta a felperesi ingatlan helyrajzi számát. Ebből az következik, hogy a mai napig nem létezik ilyen határozat, ezért jogszerű bányászati tevékenységről az alperes részéről nem lehet beszélni.

Másik szakértő kirendelésére irányuló indítványa kapcsán kiemelte, hogy azt csupán szükség esetére kérte, ezen indítványt a bíróság azzal utasította el, hogy a két szakértő egyetértett abban, ami a per fő kérdése volt, hogy belebányászás nem történt, felperesi álláspont szerint ez pedig így nem felel meg a valóságnak.

Túlzottnak tartotta az alperes részére megítélt perköltség összegét is, előadta, hogy a jelen eljárás immáron a harmadszor megismételt eljárás volt, melyben semmiképpen nem vehető figyelembe a költségekben történt marasztalásnál az eredeti perérték, hiszen többszörösen ismert anyagról van szó, az alperesi képviselő pedig helyi székhellyel rendelkezik.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Előadta, hogy a Legfelsőbb Bíróság iránymutatásában foglaltak szerint az ismételten eljáró elsőfokú bíróság teljes terjedelmében feltárta a tényállás valamennyi elemét és a rendelkezésre álló valamennyi ingatlan-nyilvántartási dokumentum, tanúvallomás és szakértői vélemény vizsgálata alapján megalapozott ítéletet hozott.

Az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk, valamint "H" igazságügyi bányászati szakértő szakvéleménye egyértelműen cáfolták a felperesi álláspontot, valamennyi a tényleges bányászati tevékenység tárgyában tett nyilatkozat azt állapította meg, hogy a **helység 2**hrsz-ú ingatlan bányatelek részén az 1996.év előtt történt bányászati tevékenység, míg az úgynevezett „Tsz” időkben.

E vonatkozásban utalt az iratok közt fellelhető 1995.október 16-án, az alperesi **helység 2** mészkőbánya hivatalos helyiségében felvett jegyzőkönyvben foglaltakra, ahol is a jelenlévők megállapították: a terület észak-keleti részén lévő korábbi bányaműveletek az 1980-as évek elején befejeződtek.

Az alperes esetleges bányászati tevékenységével kapcsolatos jogellenes magatartása tehát az eljárás során nem nyert bizonyítást.

A felperes a fellebbviteli tárgyaláson Pf.4/F/1. alatt "D" szakértőnek a felperes felkérésére tett nyilatkozatát, Pf.4/F/2.alatt "I" faminták kormeghatározására vonatkozó szakvéleményét, Pf.4/F/3. alatt öt darab fényképfelvételt csatolt, ami a helyszínen készült 2007.november 26-án előadása szerint.

Mindezt azon tényállításának alátámasztására tette, hogy az alperesi belebányászás megtörtént.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a Legfelsőbb Bíróság végzése utasításának teljes körű teljesítése nyomán a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetését és indokolását is az ítélet tábla teljes körűen osztja.

A fellebbezésben írtakra figyelemmel kiemeli az ítélet tábla, miszerint osztja az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a felperesi birtokba lépés - 1996. január 2. - és a bányászati jogot alapító bányakapitánysági határozat jogerőre emelkedése - 1996. március 5. napja - között nem bizonyított a belebányászás ténye.

A felperesi képviselő maga nyilatkozta azt a 2007. január 4. napján tartott tárgyaláson (15.P.20.715/2006/20.jkv. 3. oldal 2. bekezdés), hogy „határozottan nyilatkozom tehát arra, hogy a felperes tulajdonszerzésétől és birtokba lépésétől, vagyis 1996. január 2-től 1997. szeptemberéig a **helység 2**hrsz-ú ingatlanon található bányatelki részbe az alperes nem bányászott be, csak ezt követő időszakban, kb.2001-ig". Az ezt megelőző időszakra a felperes kártérítési igényt nem alapíthat, hisz nem tulajdonosa és nem birtokosa az ingatlannak, az ezt követő időre pedig azért nem, mert a felperes a jogerős bányakapitánysági határozat folytán jogosult volt a terület bányászatára.

Azon felperesi hivatkozás is súlytalan, miszerint jelenleg sincs jogerős bányászati engedélye az alperesnek a felperesi ingatlanra, mivel a bányakapitánysági határozat nem ahrsz-ú ingatlant, hanem ahrsz-ú ingatlant érinti. Ezen kérdés eldöntésénél önmagában annak nincs jelentősége, hogy a határozat milyen hrsz-ú ingatlant tüntet fel, hanem annak, hogy a bányakapitánysági engedély terjedelme egy meghatározott földterületre, azaz egy adott ingatlanhoz a határozathoz csatolt térkép szerinti töréspontokkal megjelölten határolt területére vonatkozik.

Az engedményező határozat nem azt mondja ki, hogy ahrsz-ú ingatlanon létesül a bányatelek, hanem ahrsz-ú ingatlan területén, a határozat szerinti koordináták által behatárolt területen. Ez pedig a későbbi - jogutód -számú ingatlanra vonatkozik.

A peradatok alapján egyértelműen megállapítható (P.20.14/2000/22/A/2.) hogy a felperesi tulajdonszerzést megelőzően már az alperes az utóbb felperesé lett ingatlanon kizárólagos kutatási engedéllyel rendelkezett. Ezen kizárólag az alperest illető jog miatt a felperes a területre bányászati jogot nem szerezhette volna, így bányászati tevékenységet sem végezhetett volna, melyre egyébként helyesen az alperes is hivatkozott. Ezért kizárt az, hogy a felperest a bányászati tevékenység elmaradása miatt a ki nem termelhető kő ellenértékétől való elesés az elmaradt haszon miatt kár érte volna. (1993.évi XLVIII.tv.23.§./3/ bekezdés)

A felperes a robbantásos jövesztés miatt leszakadt kömennyiség tisztázása érdekében kérte új szakértő kirendelését, amit a megyei bíróság okszerűen mellőzött.

A peradatok alapján ugyanis megállapítható, hogy a robbantásos tevékenység legkorábban 1996. őszén történhetett, ezt követően végezhetett ilyen tevékenységet 1997. tavaszán az alperes a bánya észak-keleti részén a felperesi ingatlan határvonalához közel eső részen ("J" vallomása, 15.P.20.715/2006/20.jkv.13.oldal 5. bekezdés, illetőleg "E" tanú vallomása, aki ezt a tényt bár bizonytalanul, 1999.körüli időpontra tette, 15.P.20.715/2006/16.jkv.7.oldal 1. bekezdés) és az is rögzíthető, hogy a felperesi ingatlant illetően még a legkorábbi időponttal számítva is, az alperes a területre jogerős bányahatósági engedéllyel rendelkezett. Tehát nem a mennyiségi mértékeknek, hanem az időpontoknak van e körben jelentősége. A felperes a rá háruló bizonyítási teher ellenére azonban a tanúk által megjelölnél korábbi - egész pontosan a tulajdonszerzése és a bányakapitánysági határozat jogerőre emelkedése közti időszakra eső - időpontot nem igazolt, de még csak nem is valószínűsített. Ezt a felperes által a fellebbviteli eljárásban csatolt szakértői nyilatkozat sem támasztja alá ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan.

Azon túl pedig, hogy a felperesnek a Pf.I.20.149/2008/4/F/1.-F/3.szám alatt csatolt bizonyítékai előterjesztésére az elsőfokú eljárásban is módja lett volna, ilyen bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, így annak előterjesztését a Pp.235.§.(1) bekezdés utolsó fordulata kizárja, utal arra az ítéltábla, hogy az F/1.alatti szakértői nyilatkozat az időpontot nem igazolja, és ugyanígy nem alkalmas az időpont alátámasztására az F/2 - F/3. alatti irategyüttes sem, ugyanis ezek alapján ítéleti bizonyossággal nem következtethető az, hogy az F/2-es véleményt adó szakértő a bányaterületről származó fák kormeghatározását végezte volna el.

A fentiek kiemelésén túl az ítélet tábla utal az elsőfokú ítélet helyes és teljes körű indokolására, melyet az ítélet tábla is osztott.

Alaptalan a fellebbezés a perköltséget illetően is: a megyei bíróság helyesen, a pertárgy értékére, a kifejtett ügyvédi munkára, és a hatályon kívül helyező határozatokban megállapított perköltség összegekre figyelemmel döntött az elsőfokú, alperesnek járó jogi képviselési díjból álló perköltség mértékéről (Pp.78.§.(1) bekezdés, 32/2003.(VIII.22.)IM. számú rendelet 1.§.(1) bekezdés, 3.§.(2) bekezdés b./ pont).

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(3) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárásban pernyertes alperesnek a 32/2003.(VIII.22.) IM.számú rendelet 1.§.(1) bekezdése, 3.§.(2) bekezdés b./ pontja és (5) bekezdése alapján meghatározott jogi képviselési díjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Győr, 2009. évi február hó 5.napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró